

Розділ Перший

Учитель поводиться дивно

Привіт, давай знайомитись. Я — Елла, і я вчуся в першому класі. У нас чудовий класний керівник, та останнім часом він поводиться дуже дивно. Раніше він був звичайним учителем: задавав багато домашніх завдань і сердився, коли ми не слухались на уроці. Але зараз усе змінилось...

Учитель назвав стіл стільцем, забув дати домашнє завдання і не помітив, що Тукка і Сампа цілісінський урок обмінювались фотками хокейстів.

А тоді ще цей таємничий лист... Сампа побачив його, коли повернувся до класу по забутий м'яч. Учитель сидів і читав листа, і обличчя його аж пашіло, а руки дрібно трептіли. Класний керівник помітив Сампу, швидко склав листа в сумку й дивно посміхнувся. Він навіть не зробив зауваження Сампі за брудне взуття!

Учитель справді поводився дивно. Ми гадаємо, що це через шантаж.

До цього додумалась Ханна.

— Його хтось шантажує, — сказала вона, коли почула про листа.

— Чому ти так гадаєш? — спитав Пат, який ніколи нічого не розуміє.

— По-перше, він тремтить, по-друге, поводиться дивно і, нарешті, отримує таємничі листи, — пояснила Ханна.

— Тоді нашого татка теж шантажують: він завжди тремтить, коли йому телефонують з роботи, — зробив висновок Сампа.

— Шантажисти зазвичай вимагають принести гроші в парк, — пригадав Тукка-всезнайко.

— Навіщо вчитель понесе гроші в парк? — поцікавився Пат.

— Тому що хтось узяв у заручники його дитину, — розтлумачив Тукка.

— Але в нього немає дитини, — здивувалась Ханна.

— Виходить, що в заручники взяли його дружину, — не розгубився Тукка.

— Але ж він неодружений!

Оце так загадка! Ми чухали потилиці і міркували, навіщо вчитель понесе в парк гроші, якщо в нього немає ні дружини, ні дітей.

— Бідолаха! Треба допомогти йому, — сказала Ханна.

— Але як? — спитав Пат.

Та ніхто йому не відповів. Навіть Тукка-всезнайко.

Ми вирішили зачекати.

Розділ другий

Басейн

Учитель поводився дивно й другого дня, коли наш клас на автобусі поїхав до басейну.

— А ви схожі на бегемота, — сказав Пат водієві автобуса.

— Та ні, — заперечив Сампа. — Не буває таких товстих бегемотів.

Водій нічого не відповів, лише поглянув на вчителя. Класний керівник нервово засміявся. Після цього автобус поїхав так швидко, що ми аж верещали від захвату.

У басейні класний керівник вишикував нас в один ряд.

— Залиш мило на краю басейну, — наказав учитель Патові.

Пат зроду не бачив басейну і думав, що він нагадує величезну ванну.

— Плавати весело! — сумно мовив учитель. — Хто вміє плавати?

Ми дружно пірнули у воду, щоб показати, як уміємо плавати. Учитель пірнув за нами й витяг Тукку, Пата, Тійну та Гайді, які взагалі не вміли плавати. Та найдивніше те, що вчитель стрибнув у воду в одязі. А ми були в купальниках і плавках. Усі, крім Сампи — його плавки лежали на дні басейну, бо він забув зав'язати поворозки.

Нам було дуже весело: ми кричали і хлюпались і на віт оббрізкали вчителя. Він теж щось кричав нам. Але що саме, ми не чули, бо в басейні було надто гамірно. Першим втомився вчитель і махнув нам виходити.

Ми всі скучились біля нього. Усі, крім Сампи, який шукав свої плавки на дні басейну. Тож учитель знову стрибнув у басейн, і знову в одязі.

Ми занепокоєно перезирнулися.

— Ясна річ, — гмикнула Ханна.

— Йому гіршає, — підтвердив Тукка.

Бідолашний! Мені було так його шкода! Він же насправді хороший, хоч і вчитель. Я сподівалась, що купання поліпшить його стан.

Зрештою весь клас зібрається біля басейну. Класний керівник уже одягнув плавки і повісив свій одяг сушитись. Він пояснив, що заходити у воду можна лише за сигналом і показав нам свисток.